

O chamtivosti

V Janovi 10:10 Ježíš řekl:

„... Já jsem přišel, aby měly život a měly ho v hojnosti.“

Mnozí berou tento verš, izolují ho a překládají jako slib života bez problémů a plného „požehnání“ všeho druhu, jaké si představují pro sebe a svou rodinu, zejména v oblasti financí a zdraví. Ačkoli takový pohled láká tělo, je to přesto zkreslení evangelia, falešné evangelium. Zejména pokud jde o bohatství, pravý křesťanský život není životem, který ho hledá. Jak uvidíme, Bible jasně ukazuje, že bohatství nemůže být platným cílem pro pravého křesťana. Jak řekl Pavel v 1. Timoteovi 6:7-10:

1. Timoteovi 6:7-10

„Nic jsme si totiž na svět nepřinesli, a také si nic nemůžeme odnést. **Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím. Kdo chce být bohatý, upadá do osidel pokušení a do mnoha nerozumných a škodlivých tužeb**, které strhují lidi do zkázy a záhuby, **Kořenem všeho toho zla je láska k penězům**. Z touhy po nich někteří lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení.“

„Máme-li jídlo a oděv, spokojme se s tím“: jediné, co potřebujeme, bratře a sestro, je jídlo a oděv. Řecké slovo přeložené zde jako „oděv“ by bylo lepší přeložit jako „pokrývka“. Máme-li jídlo a pokrývku – tj. místo k bydlení (k „pokrytí“) a oblečení, které si můžeme obléknout – měli bychom být spokojeni. To je vše, co potřebujeme! A to nám náš Pán slíbil, že nám poskytne, a řekl nám, abychom se vůbec nebáli (Matouš 6:28-34)! Někteří se však nejen o tyto věci starají, ale také chtějí být bohatí! Tento úryvek – a mnoho dalších, které uvidíme – však nenechává žádné pochybnosti: touha být bohatý bude pro naši víru osudná. Jak jsme právě četli: „Kdo chce být bohatý, upadá do osidel

pokoušení a do mnoha nerozumných a škodlivých tužeb, které strhují lidi do zkázy a záhuby". Všimněte si, že pasáž se nevztahuje na ty, kteří **jsou** bohatí, ale na ty, kteří **chtějí být** bohatí! Pokud je někdo chudý, ale chce být bohatý, patří mezi ty, kterým je toto varování určeno. Na druhou stranu, někdo může být bohatý – aniž by o to skutečně usiloval – ale používá své bohatství pro účely evangelia, jako je krmení chudých, pomoc sirotkům, šíření evangelia. Tato pasáž se tedy nevztahuje na něj. Vztahuje se však na každého, kdo chce být bohatý. A jak apoštol velmi jasně říká, kořenem všeho zla je právě toto: touha zbohatnout, láska k penězům, chamtivost; jinými slovy, nespokojit se s jídlem a oblečením, ale vždy chtít mít víc a víc. Jak řekl Jan Zlatoústý, velký teolog 4. století:

„Bohatý není ten, kdo má mnoho majetku, ale ten, kdo toho moc nepotřebuje. Stejně tak chudý není ten, kdo nic nemá, ale ten, kdo chce mít mnoho. Pokud někdo chce mít mnoho, měli bychom ho považovat za nejchudšího ze všech, i když má více peněz než všichni ostatní dohromady.“

To, zda je člověk bohatý nebo chudý, neurčuje tolik jeho příjem, ale jeho touhy. Pokud je spokojený s jídlem a oblečením, pak je bohatý, protože netouží po ničem víc. Ale pokud není spokojený s jídlem a oblečením a chce například žít v luxusním domě, trávit luxusní dovolené, řídit drahá auta atd., pak je kvůli svým touhám chudý. A aby uspokojil tyto touhy, chce se stát bohatým, čímž upadá do pokoušení a pasti.

Jak nám řekl Pán:

Matouš 16:24-27

„Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. **Jaký prospěch bude mít člověk, získá-li celý svět, ale svůj život ztratí? A zač získá člověk svůj život zpět?** Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Představme si, že se nám podařilo získat celý svět. Představme si, že máme nejen vše, po čem toužíme, ale i dvojnásobek a trojnásobek toho. Jaký by to byl zisk, kdybychom přitom ztratili svou vlastní duši? A je jisté, že pokud se vydáme touto cestou, cestou chamtivosti, cenou bude naše vlastní duše! Jak jsme již dříve četli: láska k penězům je kořenem všeho zla, jehož koncem je zkáza a zatracení.

Vzpomeňme si zde na podobenství o pošetilém boháči:

Lukáš 12:15-21

„A řekl jim: „**Mějte se na pozoru před každou chamtivostí**, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.“ Pak jim pověděl toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na polích hojně urodilo. Uvažoval o tom a říkal si: ‚Co budu dělat, když nemám kam složit svou úrodu?‘ Pak si řekl: ‚Udělám tohle: Zbořím stodoly, postavím větší a tam shromáždím všechno své obilí i ostatní zásoby a řeknu si: ‚Teď máš velké zásoby na mnoho let; klidně si žij, jez, pij, buď veselé mysli.‘ Ale Bůh mu řekl: „Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvoji duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?“ **Tak je to s tím, kdo si hromadí poklady a není bohatý před Bohem.**“

Existuje touha zbohatnout, která je požehnaná a oprávněná: touha být „bohatý“ ve vztahu k Bohu a Jeho království. Je to jediná oprávněná touha zbohatnout. Naproti tomu touha být bohatý **v tomto světě** není nejen požehnaná, ale rovná se katastrofě, protože vede ty, kteří mají tuto touhu, na scestí od víry a pravého evangelia. Pán nám dal výše uvedené podobenství právě proto, aby nás varoval před tímto nebezpečím. Jak řekl:

Lukáš 12:15

„A řekl jim: „**Mějte se na pozoru před každou chamtivostí**, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.“

„Mějte se na pozoru před každou chamtivostí“! Odvrátte se tedy od každého, kdo předstírá, že je křesťan, a slibuje vám bohatství nebo vás povzbuzuje, abyste bohatství hledali. Touha být bohatý nemá nic společného se skutečným křesťanstvím.

Ve skutečnosti je chamtivost hříchem stejné kategorie jako cizoložství, smilstvo a krádež, a ti, kdo jsou chamtiví, se nedostanou do Božího království. Pavel to jasně vyjádřil:

1 Korintánům 6:9-11

„Nevíte snad, že nespravedliví nebudou mít podíl na Božím království? Nemylte se: ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravníci, ani zvrácení, ani zloději, ani **lakomci**, opilci, utrhači, lupiči nebudou mít podíl na Božím království. A to jste někteří byli. Dali jste se však obmýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha.“

Než jsme přišli ke Kristu, byli jsme někteří z těchto věcí. Ale to vše bylo smyto naším křtem, který samozřejmě není jen obřadem, ale něčím velmi důležitým, co značí začátek našeho nového života v Kristu. Vrátime se tedy znovu k těmto věcem? Pokud ano, pokud vědomě chceme žít život plný chamtivosti, život honby za věcmi a bohatstvím, pak se neklameme: nezdědíme Boží království! A uvědomte si také, že chamtivost patří do stejné kategorie jako smilstvo, cizoložství, homosexualita, modlářství atd.

Aby nezůstaly žádné pochybnosti, Pavel opakuje stejné varování v Efezským:

Efezským 5:1-8

„Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá. O smilstvu, jakékoliv nezřízenosti nebo **chamtivosti** ať se mezi vámi ani nemluví, jak se sluší na ty, kdo patří Bohu. Vést sprosté, hloupé a dvojsmyslné řeči se nepatří; vy máte vzdávat Bohu díky!

Dobře si pamatujte, že žádný smilník, prostopášník ani lakomec, jehož bohem jsou peníze, nemá podíl v království Kristově a Božím. Nenechte se od nikoho svést prázdnými slovy, aby vás nestihl Boží hněv jako ty, kdo ho neposlouchají. Proto s nimi nemějte nic společného. I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem.”

A opět **Kolosanům 3:1-7**

„Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hledejte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě. Proto umrtvujte své pozemské sklony: smilstvo, necudnost, vášeň, zlou touhu a **hrabivost, která je modloslužbou.** Pro takové věci přichází Boží hněv. I vy jste dříve tak žili.”

Jak vidíme, otázka chamtivosti, lásky k penězům, je tak závažná, že apoštol před ní varoval v několika svých epištolách. Všechny místní církve to musely vědět! Nikdo neměl být oklamán! Proto varování opakuje třikrát. A varování je stejné: chamtivost – a další věci zmíněné v výše uvedených pasážích – udrží ty, kteří se jich dopouštějí, mimo Boží království, pokud nečiní pokání.

V těchto pasážích Pavel nemluví o lidech mimo církev. Kdyby tak učinil, znamenalo by to, že nekřesťan, který se těchto věcí nedopouští, by vstoupil do Božího království, i kdyby popíral Krista. Ale to je nemožné. Toto varování se tedy týká členů církve, lidí v církvi, NÁS. Pokud my – kteří jsme byli očištěni od svých hříchů a poznali světlo – upadneme do těchto věcí a nečiníme pokání, nevstoupíme do Božího království. Protože pravá víra, bratři a sestry, není jen vyznáním, ale cestou. Cestou, na které pokud upadneme, vstáváme – skrze pokání – a pokračujeme. Ale pokud se odmítneme zvednout, pokud nebudeme činit pokání, pak se stane to, co říkají tyto pasáže, a neměli bychom o tom mít žádné pochybnosti.

Jak řekl Pán:

Lukáš 16:13

„Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, druhým pohrdne. **Nemůžete sloužit Bohu i majetku.**”

Nemůžeme sloužit Bohu i penězům zároveň. Je to buď jedno, nebo druhé. Klameme sami sebe, pokud si myslíme, že víme lépe! A jsem si jistý, že někteří z nás se v tomto ohledu skutečně klamou. Protože láska k penězům je podporována celým světem a společnostmi a někdy i některými, kteří předstírají, že jsou křesťanští kazatelé, je považována za poněkud přijatelnou. Proto mnoho pasáží, které jsme dosud četli, začíná slovy: „Nenechte se oklamat“ nebo „dejte si pozor“. Slovo Boží nemá na tuto věc mírný protichůdný názor, ale tvrdý protichůdný názor, vyjádřený, jak jsme viděli v mnoha pasážích.

Shrňme si, co jsme dosud viděli:

- i. Nemůžeme sloužit Bohu i penězům.
- ii. Chamtiví nezdědí Boží království.
- iii. Láska k penězům je kořenem všeho zla.

Na závěr odložme stranou všechny takové zlé touhy a poslechněme slova našeho Mistra, který nám řekl, abychom se nestarali o nic jiného, než abychom nejprve hledali Boha a Jeho království, a vše, co potřebujeme, nám bude přidáno. Není to úžasné a více než dost? Tento slib nám dal hned po podobenství o pošetilém boháči, které jsme četli výše:

Lukáš 12:22-31

„Svým učedníkům řekl: „Proto vám pravím: Nemějte starost o život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Život je vždycky víc než pokrm a tělo než oděv. Všimněte si

havranů: nesejí, nežnou, nemají komory ani stodoly, a přece je Bůh živí. Oč větší cenu máte vy než ptáci! Kdo z vás může jen o píd' prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? Nedokážete-li tedy ani to nejmenší, proč si děláte starosti o to ostatní? Všimněte si lilií, jak rostou: nepředou, netkají – a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká trávu, která dnes je na poli a zítra bude hozena do pece, čím spíše obleče vás, malověrní! **A neshánějte se, co budete jíst a co pít, a netrapte se tím.** Potom všem se shánějí lidé tohoto světa. **Váš Otec přece ví, že to potřebujete. Vy však hledejte jeho království a to ostatní vám bude přidáno.**”

Náš Otec zná naše potřeby a stará se o nás! Proto nás list Židům poučuje:

Židům 13:5-6

„Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: ‚Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezreknu.‘ Proto smíme říkat s důvěrou: ‚Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?‘”

Neměli bychom se nechat vést chamtivostí, ale být spokojeni s tím, co máme. Proč? Protože On řekl, že **nás nikdy neopustí ani nezanechá.** Pán je tedy náš pomocník! Nebudeme se bát! Nebudeme se trápit! Místo toho, jak řekl Pavel:

Filipským 4:6-7

„Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.”